BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET HOF
VAN 27 MAART 1979 [1]

Société des Aciéries de Montereau
tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

Zaak 31/79 R

In zaak 31/79 R,

SOCIÉTÉ DES ACIÉRIES DE MONTEREAU, te Montereau Fault Yonne, Frankrijk, ten deze vertegenwoordigd en bijgestaan door W. Bruckhaus, M. Kreifels, H. Winkhaus, O. Lieberknecht, C. Canenbley en K. Moosecker, advocaten te Dusseldorf, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij A. Bonn, advocaat aldaar, Côte d'Eich 22,

verzoekster,

tegen

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN, ten deze vertegenwoordigd door G. zur Hausen, lid van haar juridische dienst, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij M. Cervino, juridisch adviseur van de Commissie, Bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

verweerster,

geeft

DE PRESIDENT VAN HET HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

de navolgende

BESCHIKKING

De feiten

De feiten kunnen worden samengevat als volgt:

Verzoekster is een onderneming die betonijzer vervaardigt. Bij beschikking van 10 januari 1979 heeft de Commissie — verweerster — haar een boete opgelegd van ERE 115 896 (= FF 670 000). Die beschikking is gebaseerd op de artikelen 61 en 64 EGKS-Verdrag, alsmede op beschikking nr. 962/77/EGKS van de Commissie van 4 mei 1977 tot vaststel-

1 — Procestaal: Duits.

ling van minimumprijzen voor bepaalde soorten betonijzer (PB 1977, L 114, blz. 1). Blijkens de considerans van de beschikking van 10 januari 1979 heeft verzoekster van juni tot en met december 1977 voor de verkoop van betonstaal kredietnota's afgegeven en — bij beschikking nr. 962/77/EGKS verboden — kortingen verleend. Verzoekster heeft tegen de beschikking van de Commissie van 10 januari 1979 beroep tot nietigverklaring ingesteld.

Op 5 maart heeft verzoekster bovendien het Hof verzocht

„de opschorting te gelasten van de tenuitvoerlegging van de beschikking van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 10 januari 1979, waarbij (aan verzoekster) een boete wordt opgelegd . . . totdat is beslist op het bij memorie van 23 februari 1979 ingediende beroep."

Ter ondersteuning van dit verzoek betoogt verzoekster dat de opschorting van de tenuitvoerlegging een spoedeisend karakter heeft, omdat executie op handen is. De Commissie heeft haar namelijk bij brief van 17 januari 1979 verzocht, binnen twee maanden na de betekening van de beschikking van 10 januari 1979 een bedrag van FF 100 000 te betalen; zij verklaarde zich echter bereid tot onderhandelingen over de wijze van betaling van het restbedrag. Verzoekster beweert dat haar economische positie uiterst precair is en dat de betaling van de boetes haar liquiditeitspositie nog verder zou aantasten, terwijl de Commissie geen rechtmatig belang erbij heeft, betaling te vorderen voordat in de hoofdzaak zal zijn beslist. Volgens verzoekster is het niet in overeenstemming met de algemene beginselen van de rechtsstaat, dat de Commissie de nadelige gevolgen van de bestreden beschikking reeds kan teweegbrengen vóór het arrest van het Hof in de hoofdzaak.

De Commissie concludeert in haar schriftelijke opmerkingen van 14 maart 1979 tot afwijzing van het verzoek.

Zij merkt met name op, dat de opschorting van de tenuitvoerlegging geen spoedeisend karakter heeft. Verzoekster hangt geen executie van de bestreden beschikking boven het hoofd, aangezien de Commissie, alvorens tot executie over te gaan, de betrokken onderneming uitdrukkelijk tot betaling maant. De brief van de Commissie van 17 januari 1979 is echter geen aanmaning. Voorts verklaart de Commissie dat zij, hangende het geding in de hoofdzaak, niet tot executie van de bestreden beschikking van 10 januari 1979 zal overgaan.

In rechte

1 Krachtens artikel 83, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering moeten verzoeken tot opschorting van de tenuitvoerlegging van een handeling van een instelling een omschrijving bevatten van de omstandigheden waaruit blijkt van het spoedeisende karakter van het verzoek, alsmede de middelen, zowel feitelijk als rechtens, op grond waarvan de voorlopige maatregel waartoe wordt geconcludeerd, aanvankelijk gerechtvaardigd voorkomt.

2 Het kan in het midden worden gelaten of de door verzoekster aangevoerde gronden, te weten haar „uiterst precaire economische situatie" en de finan-

ciële nadelen voortvloeiende uit een onmiddellijke betaling van de boete, voldoende grond opleveren om de tenuitvoerlegging van de bestreden beschikking op te schorten. Aangezien de Commissie heeft verklaard hangende het geding in de hoofdzaak niet tot executie te willen overgaan, is het in elk geval zeker dat de gevraagde opschorting van de tenuitvoerlegging van de beschikking van de Commissie van 10 januari 1979 geen spoedeisend karakter heeft en evenmin gerechtvaardigd is. Het verzoek dient mitsdien te worden afgewezen.

3 De beslissing omtrent de kosten dient te worden aangehouden tot het eindarrest in de hoofdzaak.

De president, rechtdoende in kort geding, beschikt:

1. **Het verzoek wordt afgewezen.**

2. **De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden tot het eindarrest in zaak 31/79.**

Luxemburg, zevenentwintig maart negentienhonderdnegenenzeventig.

De griffier

A. Van Houtte

De president

H. Kutscher